

ОБЩИНСКИ КОНКУРС
„КЕСАРИЯТ ТЕРВЕЛ – ПОЗНАТ И НЕПОЗНАТ“
РАЗДЕЛ ЛИТЕРАТУРНО ТВОРЧЕСТВО

ДА СЕ ВЪРНЕШ ПРИ КОРЕНИТЕ

/Очерк/

Срещата ни беше случайна, както се казва. Дори не се познавахме. И посещението ми музей „Тервел“ за нея не беше прецедент. Аз бях една от многото посетители, пожелали да видят експозицията „Кан Тервел“. За мен тя бе екскурзовод Боряна Петрова Николова. Момиче, родено на 22 юли 1993 г. в гр. Тервел, завършило средно образование в моята гимназия, а след това и ВТУ със специалност „културен туризъм“.

Кое ни сближи? – ще попитате. През 2011-2012 година като ученичка тя членува в Клуба за автентичен фолклор и краезнание, където и аз членувам днес. Ръководителката ни също е обща - Росица Стратиева. Боряна получава шанса да посети обучителен семинар на Фондация „Българска памет“ в гр. Варна, каквато привилегия имах и аз през пролетта на тази година. Там тя надгражда своите знания по история, научава полезни неща и изживява незабравими емоции със съученици и учители.

По време на един от семинарите лекция изнася проф. Пламен Павлов, който по-късно е става неин преподавател във Великотърновският университет. Пред него тя споменава за участието си в семинарите на ФБП, а това ѝ дава отличителен знак за качествен студент. Защото любовта ѝ към историята и миналото на родния край започва от участието ѝ в Клуба, от семинарите за млади хора със силна национална идентичност и силна европейска принадлежност.

Наскоро Боряна Николова започва работа в обновения музей в родния ни град.

Към тази работа я привлича не само обичта към дом и семейство, но и фактът, че всички млади хора напускат града. А тя е обучавана да остане вярна на родното и традициите. Връща се в града на детство и пожелава да стане част от историята му. Боряна смята, че ако интересът ѝ към сегашната ѝ позиция не намалее, в следващите години тя ще продължи да работи като екскурзовод в историческия музей и ще се посвети на научна дейност, свързана с историята на България или друга конкретна

тема, близка до родовите корени.

Боряна разказва с любов за музея. В него освен множеството нови експонати има запазени и стари, отпреди обновяването му. Разкрива още, че музеят е поверен в техни ръце – на младите екскурзоводи. На тях е поверено реализирането на идеи за обновяване, иновации и обмен с други музеи на експонати или общи изложби. Разказва с лекота за себе си и бъдещите си планове, но притеснение личи при представянето на историческите факти. Защото историята не е лесна наука. Тя е писана хилядолетия и за нейното представяне нито човешкото слово, нито времето за изложение са достатъчни.

Най-голямо впечатление от зала „Кан Тервел“, чиято история представя, ѝ прави холограмата. На нея е показана част от историята, когато Юстиниан Безноси обявява

Тервел за кесар на България. Интерес проявява и към литературата, която е открила в самия музей, и към всичко, свързано с град Тервел. Боряна смята, че разбирането на хората за историческото минало зависи от тяхната възраст, желание и интерес към изложените експонати. Най-голямо посетителско внимание привлича восъчната фигура на кан Тервел в залата. Експозицията е придружена от кратки беседи и обяснения на окачените около фигурата на кана табла. Те представят факти и моменти от българската история и са дарени на музея от д-р Милен Врабевски, управител на фондация „Българска памет“. А след като си бил част от голямото семейство на фондацията, няма как да не обичаш историята и да не пожелаеш да я разказваш на своите съграждани. Този факт ни сближи. И в този момент видях Боряна от другата страна - страната на екскурзовод, а не на посетител в музея. За нея това е по-заинтригуващо и интересно, защото тя е общително момиче, което обича да разговаря с хората и да бъде сред тях. И макар да не се открива напълно пред мен, тя търпеливо отговаря на въпроси, скромно споделя, че тепърва има много да учи. Защото това е нейната първа работа, но и днешна най-желана позиция.

Боряна е младо момиче от гр. Тервел. Тя е в началото на своята кариера, устемена да реализира всички свои мечти и идеи. И за разлика от други младежи в града, девойката има късмета да постъпи на работа, според своите интереси и възможности. Истината е, че тя харесва това, което прави, и е решена да продължи своята работа, дори и в нашия малък град. Защото е открила неизменната за добруджанеца истина: *„Не е важно дали ще работиш в друга държава или голям град, важното е да работиш с желание и да правиш хората щастливи. И ако те са доволни от твоята работа, ти няма за какво да се притесняваш“*. Това е разковничето, което държи

Боряна здраво за земята на Добруджа, разковниче, което прави хората щастливи и горди.

Боряна Николова е жив пример за човек, който обича своята работа и милее за род и дом. А това се научава тук – в КАФК „Наследници на Орфей“.

**Инна Росенова Иванова – 10 клас, СУ „Й. Йовков“, гр. Тервел
КАФК „Наследници на Орфей“ при ЦПЛР „Малкият принц“
Ръководител: Р. Стратиева**